

LA VEU DELS LECTORS:

**Familiars del Franci Farrús Pubill //
La Pobla de Segur**

Agraïment

els familiars del difunt Franci Farrús Pubill volem agrair als professionals sanitaris de la nostra comarca el tracte rebut durant tota la seva llarga vida i sobretot al final de la vida. Primer de tot als professionals del CAP de la Pobla de Segur que sempre el van tractar amb molt afecte, professionalitat i respectant en tot moment les decisions del Franci i de la nostra família. Al personal de les ambulàncies que la seva amabilitat i el saber estar no té límit i també agraiem als professionals de l'Hospital Comarcal del Pallars que cada vegada que els hem necessitat l'han atès magníficament tan a consultes, com a urgències, com a planta, com a recepció, etc. Ara bé, volem fer una menció molt especial i un gran agraïment, que no podem descriure ni amb totes les paraules del món, als professionals de l'Hospital Comarcal del Pallars que ens varen acompanyar en el final de la vida del nostre estimat "jefe" (tractament que li donem a la família). En aquells moments tan durs dins l'habitació de planta, el tracte i la professionalitat van ser immillorables i ens varen fer sentir acompanyats i com si estiguéssim a casa nostra. Per molt que ho intentem no podem expressar mai tota aquesta gratitud però volem que

tothom sàpiga la sort que tenim de poder conviure amb tots aquests grans professionals que ens ha donat suport i acompanyament en tot moment. El nostre "jefe" estaria molt agraït i nosaltres també ho estem. Sempre estarem al vostre costat. Moltíssimes gràcies per tot!

Miquel Navarro // Lleida

Solidaritat amb Ucraïna

Una de les conseqüències de la guerra a Ucraïna és que s'està produint un gran solidaritat, principalment, entre la resta de països d'Europa. Concretament, com si estès passant a casa nostra. Centenars d'ucraïnesos ja conviuen entre nosaltres: nens i nenes escolaritzats a les nostres escoles, mares aprenent català, professionals qualificats incorporats a les nostres institucions..., és a dir, s'està donant una aportació de saba nova en la societat catalana. A la plaça Ricard Viñes es va manifestant un grup d'ucraïnesos —majoritàriament dones, ja que els homes són a la guerra— que amb els seus cants, poesies i crits contra l'ocupació russa mostren un exemple admirable de patriotisme i d'unió.

És veu tan injusta aquesta guerra, que resulta incomprendible, a l'alçada de la nostra civilització, que pugui ocórrer. Tants organismes mundials per evitar amb diàleg i sensatesa aquests conflictes, i tornem a pensar a dedicar més

diners a armar-nos en lloc de donar aliments, medicaments i cultura a tants milions de persones que viuen en condicions infrahumanes. Quan la humanitat prioritzarà el seny i l'amor en lloc de la prepotència, la desconfiança i l'odi?

David Rabadà // Barcelona

¿20 céntimos por litro?

Una pantomima

El precio de los carburantes está por las nubes y ahora el Estado nos ofrece reducir 20 céntimos por litro. Parece un regalo, pero quizás sólo sea una pantomima. Hagamos un cálculo con números fáciles y veamos la realidad. Supongamos que el precio del carburante de antes de la Guerra de Ucrania fuera de 1 euro por litro, del cual, y por los altos impuestos, aproximadamente 0,5 iban a las arcas del Estado. Si ahora cuesta casi 2 euros el carburante, el Estado se lleva aproximadamente 1 euro nuestro. La rebaja de 20 céntimos dejará la cosa en 1,8 euros por litro, es decir aproximadamente 0,9 para el Estado. Pues de 0,5 en impuestos por el carburante antes de la guerra a 0,9 futuros, el Estado sigue ganando mucho y casi el doble. Creo que la rebaja del carburante podría ser mucho más sustanciosa si se llegara a los 0,5 de impuestos de antes de la guerra. ¿Ven ahora la pantomima?

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

Això va d'empatia

GOERGINA PEROY

No són pas unes característiques físiques determinades allò que desperta en la majoria de nosaltres una necessitat d'ajudar. Ni tampoc ens tira enrere el fet que les persones que necessiten ajut no se'ns assemblin. Això no va de racisme ni de rebuig envers ningú. Això va d'empatia, una d'aquestes paraules que s'han anat fent presents en el nostre discurs —com l'assertivitat i la tolerància— procedents de les teories de l'educació en valors. Les actituds altruistes i solidàries necessiten un codi previ perquè es posin en marxa. Sense la capacitat de saber posar-se en els problemes que en principi ens són aliens, aquestes no es poden alliberar. Però aquest codi empàtic té també el seu revers: com més afinat i semblança hi hagi entre les dues parts, més fàcil és fer una lectura emocional que permeti posar-se en la pell dels altres.

La desesperació portada a l'extrem —per bé que no existeixi una desesperació moderada— ens fa por, que no fòbia. I els ulls de la misèria acumulada generació rere altra no sempre es troben amb la nostra mirada. La impotència per la magnitud del patiment ens aclapara. Necessitem una distància intermèdia, cultural i física: ni tan proper el problema que ja se'ns ha fet invisible, ni tan allunyat geogràficament o culturalment que no el puguem entendre. Per això ha sorgit recentment una onada de solidaritat envers un conflicte —un de tants— en què ens podem emmirallar amb els protagonistes. Els hem vist als informatius

esperar un plat calent exposats al fred, i després guardar silenciosos enmig d'una multitud civilitzada el seu torn per pujar al tren de la fugida. Els hem vist fugir també a peu de les ciutats, de vegades espentejant el cotxet del nadó, abrigats amb uns anoracs semblants als nostres, després d'haver perdut durant la matinada tot el que tenien. L'empatia dels corresponsals, i la nostra pròpia, ens ha fet trobar prou punts en comú perquè sentim la necessitat d'obrir els nostres cors —i cases— a persones ara tan vulnerables com les que fa temps que conviuen prop nostre o pretenen arribar a les nostres costes.

No va sortir cap furgoneta a rescatar joves subsaharians que pretenien saltar una tanca el mateix dia que va esclatar aquesta guerra mediàtica, ni van aparèixer noves ONG per demanar ajut per a famílies que finalment van ser desnonades d'uns infrahabitats de la zona metropolitana. A canvi, l'etiqueta Ajut a Ucraïna ens fa obrir els ulls i memoritzar el número solidari. Ara veiem amb simpatia —també— com arriben a casa nostra famílies compostes principalment per mares i fills petits i troben ajut desinteressat en llars privades o centres d'acollida. Cap dels seus infants quedarà sense escolaritzar i tothom tindrà sostre i cobertura mèdica. Aquesta actitud en aparença injusta per a la qual n'hem trobat una explicació, no es detestable ni homòfoba. És, senzillament, un comportament humà i, per tant, perfecte. I com que, afortunadament, el bon exemple

imperfecte també s'estén, volem sentir-nos dins d'aquesta onada d'altruisme selectiu que tant de bo hagi de ser la darrera.

Fa uns dies algú molt proper em va dir de manera clara i directa que jo podria acollir una família. Perquè jo tinc un sostre, em va dir, i ells no. Analitzant la justificació de la meua negativa, he d'admetre que la meua empatia, aquella que hauria de posar en funcionament el mecanisme de la voluntat de donar auxili, no és un desllorigador prou eficient. Em falta un rampell, un punt d'inconsciència que només tenen uns quants éssers humans, un bri d'irracionalitat que de vegades fa caure obstacles. Em sobra la sensació de posar en perill un equilibri benestant que m'he guanyat a força de temps, la sensació de por a la precipitació i al fracàs. Em manca la valentia que tenen aquells que es llencen al mar a salvar vides desesperades, que alcen la veu pels més oblidats o que agafen un vehicle per recollir persones al lliandar de la guerra. Em manca una clau que pugui obrir la meua porta sense pensar en les conseqüències. La meua actitud és, al cap i a la fi, humana també; per tant, imperfecta. Respiraré alleujada veient que la major part de famílies refugiades han trobat un sostre i unes mans esteses, i em sentiré humanament imperfecta quan faci un somriure a aquella mare tan jove que, asseguda en un banc del petit parc amb expressió encara desubicada, parla amb els seus fills en una llengua diferent, tan llunyana i tan propera.

La Mañana

Edita: HOLDER SOLUTIONS SL | NOVA ADREÇA: Príncep de Viana, 27-29. 25004 Lleida
Ap. Correos 11 / 25080. Tel. 973 001 140. Fax Redacció 973 001 149
Fax Administració y Publicidad 973 001 148
cartes@lamanyana.cat | www.lamanyana.cat

amic milijans d'informació i comunicació

PRESIDENT-EDITOR: Jordi Solana Aguilera | DIRECTOR: Francesc Guillaumet Pijuan |
SOTSDIRECTOR I LA MAÑANA DIGITAL: Xavier Manau Encontra |
MÀRQUETING I COMUNICACIÓ: Jordi Adrià Tomàs |
REDACTORS EN CAP: Sergi Martí Masip, Laia Riverola Pereira, Diego Aránega Pérez,
Andrés Rodríguez García | ESPORTS: Albert Escuer Vilella |
TANCAMENT: Jaume Lafuerza del Cerro | FOTOGRAFIA: Tony Alcántara López |
EDICIÓ: Xavier Ortiz Carrera | ADMINISTRACIÓ: Xus Manzano Ariza

Ple a la Pobla per a l'estrena d'“Elles són dones pallareses”

Dona veu a quinze protagonistes d'arreu del món

El Molí de l'Oli de la Pobla de Segur es va quedar petit per acollir tot el públic que dissabte va assistir a l'estrena de la pel·lícula ‘Elles són dones pallareses’, realitzada i dirigida per Manel Sanz.

La Pobla de Segur
REDACCIÓ

Elles són dones pallareses es tracta d'un documental que dona veu a una quinzena de dones procedents de diferents indrets de Catalunya i també d'altres països del món, que han decidit lliurement on viure, com viure i amb qui viure, i han decidit fer-ho a les terres pallareses de la demarcació de Lleida. Així es barregen entre tots els habitatges de la comarca i formen part d'aquest paisatge divers i enriquidor que conformem els dos Pallars entre el Prepirineu

i el Pirineu. Les dones que formen part del reportatge són quinze i els seus llocs de naixement són els següents: Níger, Sabadell, el Marroc, dues a Barcelona, Països baixos, el Perú, Mataró, Alemanya, la República Dominicana, Palestina, Polònia, Lleida, Tàrraga i Sant Joan de Vilatorrada

L'alcalde de la Pobla de Segur, Marc Baró, en representació de l'Ajuntament, entitat promotora del reportatge, va donar la benvinguda als assistents i als representants institucionals de la comarca. Tot seguit el director va esbossar els trets generals del projecte.

Un cop visionada la pel·lícula, va intervenir el director del projecte, la regidora de salut i cohesió social de l'Ajuntament Gemma Algueró, i algunes protagonistes de la pel·lícula. Després es va obrir un torn obert de pa-

FOTO: Aj. de la Pobla de Segur / El Molí de l'Oli va acollir la projecció

raules on, qui va voler, va poder donar la seva opinió i dir la seva sobre el documental.

A part de poder-se veure tota la informació obtinguda en els re-

portatges al web de l'Associació QUEI15, properament la pel·lícula serà projectada en diferents pobles de les comarques pallareses i també d'altres inrets.

La primera guia de Montdeví i les serres de Ponent guanya el vintè Premi Vèrtex

Francesc Antillach i Antònia Ortiz són els autors de la guia excursionista *A peu per Montdeví i altres serres de Ponent*, que ha guanyat el vintè Premi Vèrtex convocat per la FEEC amb la col·laboració de Cossetània Edicions. Conté 23 itineraris amb els quals els autors han volgut compartir aquesta interessant i desconeguda zona de les comarques de Ponent.

Neix Lleida24, la primera plataforma de podcasts cent per cent lleidatana

Lleida24, la primera plataforma de podcasts 100% lleidatana, es posa en marxa avui dilluns. Disponible a través del web www.lleida24.cat i amb presència a les plataformes iVoox i Google Podcasts, l'eina neix com un espai on difondre continguts de tota mena amb un punt de vista clarament lleidatà.

La Mañana

ANIMALES FANTÁSTICOS

LOS SECRETOS DE DUMBLEDORE

JCA CINEMES

WIZARDING WORLD

ABRIL 2022

SOLO EN CINE

La Mañana et convida al cinema

Sessió especial d'estrena pels subscriptors i lectors del diari et regalem entrades

Com participar?

Enviant un correu electrònic a sorteig@lamanyana.cat especificant que és per l'estrena de 'Animales fantásticos. Los secretos de Dumbledore'. Ens dius el teu nom, DNI i el nombre d'entrades que necessites.

Dia de l'estrena: Divendres, 8 d'abril als cinemes JCA d'Alpicat.

Oferta vàlida fins que s'exhaureixin les invitacions